

Píšu, píšu do písku

Píšu, píšu do písku
tisíc dopísků

Skládám, skládám maminku
z oblázků a kamínků

Moje mámo ze všech maminek
To máš k svátku
Tečka. Kamínek))

MAMINČINO ZRCÁTKO (J. Seifert)

Zrcátko v zlatém oválu
ztrácelo stříbro pomalu,
až bylo nakonec slepé.
Půl života snad bezmála
maminka se v něm česala.
Kdys ukazovalo lépe.

U okna visí na skobě,
dívá se po mně, po tobě,
proč by se neusmívalo?
Maminka byla veselá
a žádné vrásky neměla,
a když, tak určitě málo.

A zpívává si nad mlýnkem
valčíky, které s tatínkem
tančila šťastná snad trochu.
Když vzpomíná si na mládí,
letmo jen okem zavadí
o jeho třpytivou plochu.

Odvíjejíc pak z hřebene
truchlivou kořist plamene,
v chomáček vlasy stočí.

Když pak jej hodí do dvířek,
vidím na skráních vějířek
a drobné vrásky kol očí.

Pak rám se zkroutil; jeho sklo
nejdřív jen lehce naprasklo,
plíseň v něm cizopasí.
Posléze prasklo vejpušky
a maminka své drdůlky
pak v rozbitém česala si.

Čas utíká, je šedivá,
už na sebe se nedívá
a zvyká na samotu.
Když někdo klepe na dveře,
přijde v klotové zástěře,
v té černé zástěře z klotu.

Vcházím. Dnes nemám odvahu,
nikdo nestojí na prahu,
nikdo mi nestiskne dlaně.
A rozhlížím se zmateně,
zrcadlo visí na stěně.
Pro slzy nevidím na ně.

Co má máma nejhezčí

Nejhezčí jsou z mámy oči, celý den se za mnou točí.
Když jsem smutná, tak ty oči mrknou na mne z pod obočí.
Co dělají oči mámy, když jsou někdy doma samy?

Mně se nejvíc pusa líbí, co chci to mi pusa slíbí,
ví, co je to hubička, říká hezká slovíčka.
Co dělají ústa mámy, když jsou někdy doma samy?

Já mám ráda ruce mámy, Pořád jsou tu někde s námi,
Přitulí mě do náruče, poslouchám, jak srdce tluče.
Copak dělá moje máma, když je někdy doma sama?

Maminky (Josef Brukner)

Víte, že každá maminka
bývala někdy malinká?
Den za dnem jako žitný klíček
poporostla vždy o kousíček,
a dneska je z ní velká máma,
co se tu musí trápit s náma.

Víte, že oči maminčiny
lesknou se jako jezera?
Když se pak začnou dloužit stíny,
tak jako vždycky zvečera
a maminka je s námi sama,
můžeme vyplout k ostrůvku,
který tam v oku maminka má
jak temně modrou borůvku.

Víte, jak prudce srdce tluče,
když pohladí nás maminka?
Když nás pak sevře do náruče,
hřeje to jako kamínka.

Co je pro mě moje maminka

Maminka,
to je můj polštářek
pro sladké spaní.

Maminka,
to je můj korálek
co nikdy nepustím z dlaní.

Je to můj medvídek,
veselá pohádka
i lžička medu...

Nezlob se, maminko,
líp to říct nedovedu.

Slib

Celé své srdíčko,
chci Ti dát, matičko.

Za Tvou lásku,
za Tvou starost
chci Ti dělat samou radost.

Přání mamince

Ten nejmilejší obličej, který kdy uvidím,
ten nejmilejší hlas, který kdy uslyším,
patří té, která mne v srdci má
a svoji lásku mi vždy dá....

Celý rok se budu snažit,
abys nemusela se už zlobit,
zkusím dělat věci tak,
aby moje láska byla znát.

Má maminko nejmilejší,
dnes ti řeknu **MÁM TĚ RÁD !!!**

Maminka

Maminka moje
to je kytička,
stará se o mě
její ručička,
když jí mám u sebe
dobře se daří,
ať slunce svítí
či hvězdy září.

Moje milá maminko...

Moje milá maminko,
pusinku Ti dám,
na to tvoje čelíčko,
moc ráda Tě mám.